

Pirates o les tècniques de crear: El muntatge de vídeo (II)

A l'hora del muntatge en vídeo, l'electrònica supleix les deficiències de la mecànica.

Alfons ALAMAR

El muntatge electrònic es pot fer perfectament amb un VHS i un vídeo 2000 o Beta, i, a més, no cal que tots dos magnetoscòpis siguin de la mateixa marca.

Es pot fer de dues maneres: segon el cas, podem optar per una connexió en UHF, és a dir, per mitjà d'un simple cable coaxial, o bé utilitzant una connexió àudio-vídeo.

La connexió en UHF suposa que el magnetoscòpi lector estiga connectat al magnetoscòpi gravador per un cable coaxial únic, que uneix l'eixida d'antena del primer a l'entrada d'antena del segon. L'única qüestió a tenir en compte és que el *tuner* del magnetoscòpi gravador ha d'estar sintonitzat al canal d'eixida del magnetoscòpi lector.

En el segon cas, d'una connexió àudio-vídeo (que permet en general una millor qualitat de muntatge), les eixides àudio i vídeo del magnetoscòpi lector han d'anar unides a les entrades corresponents del magnetoscòpi gravador. Això requereix cables específics dotats, en les extremitats, de connectors adequats corresponents a les normes necessàries per a cada tipus d'aparell. També s'han de commutar adequadament els circuits d'entrada àudio-vídeo del magnetoscòpi lector, de

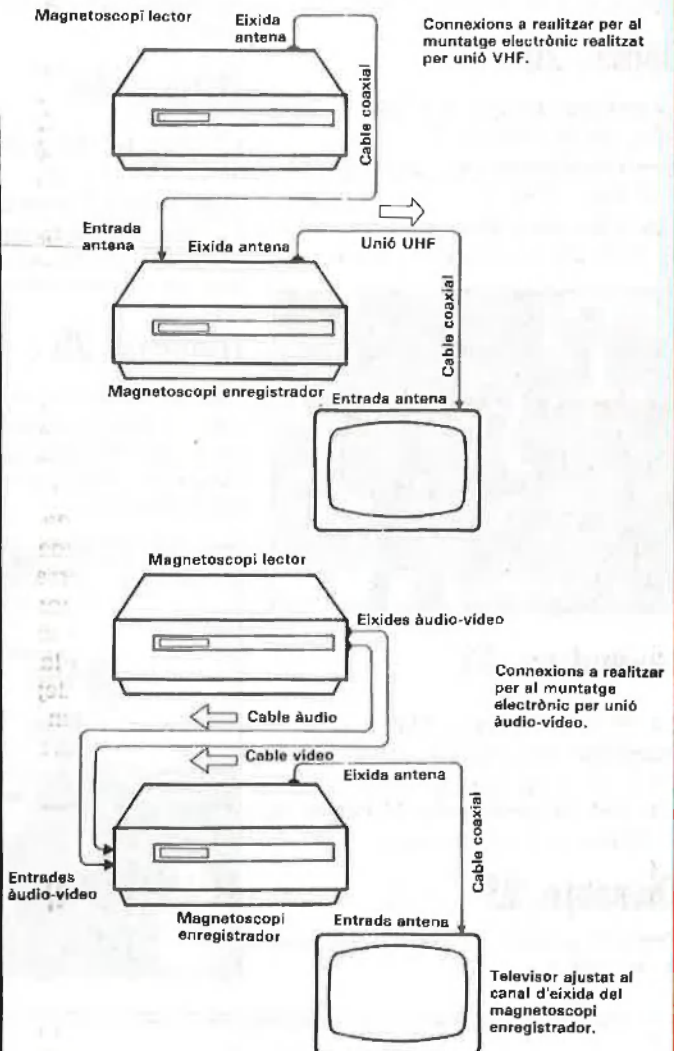
manera que els senyals corresponents siguin correctament portats cap als circuits de gravació.

L'edició en vídeo

Només els millors models són equipats amb circuits especials per a permetre la unió o la inserció de seqüències gravades. En els magnetoscòpis no concebuts per a aquesta finalitat, es pot, si no eliminar, almenys minimitzar-ne els bots i les desconexions i fer les unions quasi imperceptibles, simplement utilitzant la tecla de *Pause* del magnetoscòpi gravador i seguint en aquest el desplaçament de la cinta magnètica (prèviament aturada) en l'instant exacte en què es desitja «encadenar» la seqüència a partir del magnetoscòpi lector.

És també a través de la funció *Pause* del magnetoscòpi gravador que es procedeix, en els aparells més sofisticats, al muntatge de les diverses seqüències. La tecla de *Pause* no sols interromp momentàniament el procés i el desplaçament de la cinta magnètica, sinó que, a més, provoca un lleuger retrocés de la cinta (15 mm, més o menys, corresponents a un interval de temps de 640 mil·lisegons en el cas d'un vídeo VHS).

En el moment en què es solta la tecla *Pause*, els circuits del magnetoscòpi es

commuten al principi en posició de lectura sobre una longitud de 7'1 mm (el temps suficient perquè els circuits de sincronització del magnetoscòpi se centren sobre els senyals de la primera seqüència gravada).

Després d'aquest espai de temps, els circuits del magnetoscòpi tornen a la posició de gravació i ins-

criuen durant aquest temps i sobre una llargària de 7'9 mm els senyals de la segona seqüència gravada, que tapen durant 340 mil·lisegons els del final de la primera seqüència, que esborra simultàniament.

Això permet assegurar un encadenament de seqüències net de bots tant en el cas d'una simple unió com en el més delicat d'una inserció.